

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
РеВ2 1974/2019
01.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марина Тодоровић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Државно веће тужилаца - Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3936/2018 од 11.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 01.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3936/2018 од 11.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3936/2018 од 11.01.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 231/18 од 12.09.2018. године у ставу другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату увећане зараде - накнаде трошкова за одвојени живот од породице за октобар 2017. године, у износу од 34.012,63 динара са затезном каматом од 30.11.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 231/18 од 12.09.2018. године у четвртном, петом и шестом ставу изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да у његову корист, на име мање плаћеног доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за октобар 2017. године, надлежном Републичком фонду пензијског и инвалидског осигурања уплати износ од 5.714,33 динара, на име мање плаћеног доприноса за здравствено осигурање за октобар 2017. године надлежном Републичком заводу за здравствено осигурање уплати износ од 2.952,40 динара и на име мање плаћеног доприноса за обавезно осигурање за случај незапослености за октобар 2017. године уплати Националној служби за запошљавање износ од 357,14 динара. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у седмом ставу изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 231/18 од 12.09.2018. године, тако што је одбијен захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена на накнаду трошкова парничног

поступка у износу од 35.609,52 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова насталих у жалбеном поступку. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, са позивом и на одредбу члана 404. став 1. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Ревизија тужиоца је дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, па зато о његовој ревизији није одлучивано применом члана 404. тог закона.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Косовској Митровици од 27.09.2012. године до 30.10.2017. године, када му је радни однос престао. Решењем Основног јавног тужиоца у Косовској Митровици од 15.10.2012. године утврђено је право тужиоца на накнаду за одвојени живот од породице, која му није исплаћена за октобар 2017. године у износу од 34.012,63 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, дугостепени суд је правилном применом материјалног права преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Према одредби члана 5. Уредбе о накнадама и другим примањима изабраних и постављених лица у државним органима („Службени гласник Републике Србије“, број 44/08 ... 78/12), изабрана и постављена лица у државним органима остварују право на накнаду трошкова привременог или трајног премештаја у друго место рада сходном применом Уредбе Владе којом се уређује накнада трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника, осим одредаба којим су утврђени посебни случајеви у којима државни службеник или намештеник нема право на накнаду трошкова за одвојени живот од породице.

Новелираном одредбом члана 48. Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник Републике Србије“, број 84 од 06.10.2015. године) прописано је да се државном службенику и намештенику накнађују трошкови за одвојени живот од породице, ако због тога што је привремено премештен у друго место рада које је више од 50км удаљено од места његовог пребивалишта и од претходног места рада, живи

одвојено од породице - док траје превремени премештај (став 1), те да државни службеник и намештеник који је трајно премештен у друго место рада које је више од 50км удаљено од места његовог пребивалишта и од претходног места рада, а који нема решено стамбено питање у новом месту рада, има право на накнаду трошкова за одвојен живот од породице најдуже годину дана од дана премештаја (став 2).

Одредбом члана 10. став 2. - самостални чланови Уредбе о изменама и допунама Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник Републике Србије“, број 84/15) предвиђено је да државни службеник и намештеник коме је до ступања на снагу те Уредбе (14.10.2015. године) признато право на накнаду трошкова за одвојен живот од породице у складу са раније важећим прописом, то право остварује до истека периода на који му је исто признато, а најдуже годину дана од дана ступања на снагу те Уредбе.

Тужилац је изабран за заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Косовској Митровици, где је и ступио на дужност. Право на накнаду трошкова за одвојени живот од породице признато му је решењем Основног јавног тужиоца у Косовској Митровици 15.10.2012. године, у складу са раније важећом Уредбом о накнадама трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника. Међутим, имајући у виду измене и допуне означене Уредбе, као и садржину члана 10. став 2. Уредбе о изменама и допунама Уредбе о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника, право тужиоца на накнаду за одвојени живот од породице је временски ограничено на најдуже годину дана од дана ступања на снагу уредбе, односно најкасније до 14.10.2016. године.

Због тога тужилац неосновано потражује накнаду за одвојени живот од породице за октобар 2017. године.

Изјављеном ревизијом, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано се оспорава правилност примењеног материјалног права.

Тужилац је одлуком Државног већа тужилаца која је објављена у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 91 од 21.09.2012. године изабран за заменика јавног тужиоца у Основном тужилаштву у Косовској Митровици. Ова одлука донета је на основу члана 75. став 3. Закона о јавном тужилаштву којим је прописано да Државно веће тужилаца бира заменика јавног тужиоца за трајно обављање функције у истом или другом јавном тужилаштву. Према ставу првом тог члана, Народна Скупштина на предлог Државног већа тужилаца бира за заменика јавног тужиоца лице које се по први пут бира на ову функцију, на период од три године. Тужилац је већ обављао дужност заменика јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Приштини од 17.06.1996. године до 31.12.2009. године (подаци из фотокопије тужичеве радне књижице у списима), што значи да није први пут биран за заменика јавног тужиоца, па зато нису основани наводи

ревизије како чињеница да је одлуком Државног већа тужилаца почео да ради у Косовској Митровици говори у прилог томе да је премештен а не изабран.

Законом о јавном тужилаштву нису утврђене накнаде и друга примања која јавни тужилац и заменик јавног тужиоца имају право да остварују на основу обављања јавнотужилачке функције, нити ко је надлежан за њихово прописивање. Одредбом члана 73. тог закона, ставом другим тог члана, дато је овлашћење Државном већу тужилаца да заменицима јавних тужилаца, само у случају њиховог премештаја или упућивања, пропише накнаде и остала примања, при чему се не зна које су то накнаде, под којим се условима одређују, колика им је висина, нити на који начин се остварује право на те накнаде. Одлуком Уставног суда ПУз-80/2014 од 21.04.2016. године, објављеном у Службеном гласнику Републике Србије број 63/2016, утврђено је да одредба члана 73. став 2. Закона о јавном тужилаштву није у сагласности са Уставом. Накнада за одвојени живот предвиђена је чланом 173. став 5. Закона о јавном тужилаштву, новелама тог закона из новембра 2013. године, тако што је прописано да право на ту накнаду имају јавни тужиоци, односно заменици јавних тужилаца у Републичком јавном тужилаштву, јавним тужилаштвима посебне надлежности и апелационим јавним тужилаштвима. И ова одредба је наведена одлуком Уставног суда проглашена неуставном.

С`тога, нису основани ревизијски наводи да је накнада за одвојени живот заменика јавних тужилаца утврђена чланом 73. Закона о јавном тужилаштву. Тим законом нису посебно уређене накнаде тужиоцима и остала примања која имају носиоци јавнотужилачке функције и остварују их док ту функцију обављају, па се зато на основу члана 50. став 4. Закона о јавном тужилаштву, на та права примењују прописи који уређују права из радног односа изабраних лица. У конкретном случају, то је Уредба о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника - члан 48. став 1. и 2. и члан 42. те Уредбе.

Зато нису основани ни наводи ревизије о противречности Уредбе и закона, а у вези с`тим и да је у овом случају повређена хијерархија правних аката. Одлучујући о изјављеној жалби, другостепени суд је, по службеној дужности водио рачуна о правилној примени материјалног права (члан 386. став 3. ЗПП) и налазећи да је исто погрешно примењено од стране првостепеног суда преиначио првостепену пресуду и одлучио - одбио тужбени захтев (члан 394. тачка 4. ЗПП).

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић